Lietas Nr. 11089053909
Lietas arhīva Nr. SKK-0353-15

LĒMUMS
Rīgā 2015.gada 28.jūlijā

Latvijas Republikas Augstākā tiesa šādā sastāvā:

tiesnese A.Branta
tiesnesis A.Freibergs
tiesnese A.Poļakova

izskatīja rakstveida procesā krimināllietu sakarā ar apsūdzētās /N.K./ kasācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 26.februāra spriedumu un

k o n s t a t ē j a

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 26.februāra spriedumu apstiprināta pirmstiesas procesā noslēgtā vienošanās starp prokurori un apsūdzēto /N.K./ par vainas atzīšanu un sodu,

/N.K./, /personas kods/,

atzīta par vainīgu Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīta ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem 1 mēnesi un ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 2 gadiem 5 mēnešiem un probācijas uzraudzība uz 2 gadiem.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 26.februāra spriedumu /N.K./ atzīta par vainīgu un sodīta pēc Krimināllikuma 253.[1] panta pirmās daļas par psihotropo vielu iegādāšanos un glabāšanu realizācijas nolūkā.

Par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 26.februāra spriedumu apsūdzētā /N.K./ iesniedza kasācijas sūdzību.

Apsūdzētā/N.K./ kasācijas sūdzībā norādījusi, ka spriedums neatbilst panāktajai vienošanās starp viņu un prokurori. Vienošanās paredzēja soda terminā ieskaitīt apcietinājumā pavadīto laiku no 2008.gada 26.marta līdz 2008.gada 30.jūlijam, tomēr spriedumā šis laiks soda terminā nav ieskaitīts. Apsūdzētā uzskata, ka tiesa ir pārkāpusi Kriminālprocesa likuma 539.pantu un 540.[1]pantu, jo tiesa panāktajā vienošanās nav konstatējusi pārkāpumu, bet vienošanos nav apstiprinājusi pilnā apmērā.

Apsūdzētā lūdz atcelt Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 26.februāra spriedumu un nosūtīt lietu Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesai panāktās vienošanās apstiprināšanai pilnā apmērā.

Augstākā tiesa atzīst, ka Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 26.februāra spriedums atceļams un lieta nosūtāma jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesā.

Tiesvedības īpatnības attiecībā uz pirmstiesas procesā slēgtu vienošanos nosaka Kriminālprocesa likuma 49.nodaļa, kas saistīta ar 38.nodaļu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 49.nodaļas normām tiesnesis, izskatot krimināllietu vienošanās procesā, pārbauda vai pirmstiesas procesā vienošanās ir noslēgta Kriminālprocesa likuma noteiktajā kārtībā, vai nav pieļauts Krimināllikuma normu pārkāpums, un taisa notiesājošu spriedumu, apstiprinot noslēgto vienošanos vai arī, nepiekrītot prokurora ierosinājumam, taisa lēmumu par lietas nosūtīšanu prokuroram trūkumu novēršanai. Pārkāpumi var izpausties gan materiālo, gan procesuālo tiesību normu neievērošanā vai nepareizā piemērošanā.

Kriminālprocesa likuma 543.pants noteic tiesas sprieduma saturu vienošanās procesā. Minētā panta ceturtajā daļā noteikts, ka tiesa, taisot spriedumu, var precizēt vienošanās protokolā paredzēto soda mēru, ja ir pieļauta kļūda, nosakot galīgo sodu, vai ja tas saistīts ar laika tecējumu no vienošanās noslēgšanas dienas līdz iztiesāšanas dienai. Precizējums nedrīkst pasliktināt apsūdzētā stāvokli.

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa, pārbaudot, vai pirmstiesas procesā vienošanās ir noslēgta Kriminālprocesa likuma noteiktajā kārtībā, atzinusi, ka 2015.gada 3.februāra vienošanās protokols atbilst Kriminālprocesa likuma 437.panta prasībām, tajā norādītais sods ir samērīgs ar apsūdzētās izdarīto noziedzīgo nodarījumu un atbilst apsūdzētās personu raksturojošiem datiem. Tiesa uzskatījusi par iespējamu apstiprināt noslēgto vienošanos un noteikt apsūdzētajai vienošanās protokolā norādīto sodu.

Sprieduma rezolutīvajā daļā, izlemjot jautājumu par soda termiņā ieskaitāmo laiku, Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa, pretēji vienošanās protokolā paredzētajam, nav iekļāvusi apsūdzētās pavadīto laiku apcietinājumā no 2008.gada 26.marta līdz 2008.gada 30.jūlijam.

Augstākā tiesa secina, ka pirmās instances tiesa nav ievērojusi Kriminālprocesa likuma 512.panta nosacījumus, jo sprieduma motīvu daļa ir pretrunā ar sprieduma rezolutīvo daļu. Proti, motīvu daļā tiesa atzinusi par iespējamu apstiprināt noslēgto vienošanos, bet ar sprieduma rezolutīvajā daļā nav apstiprināta vienošanās daļā par soda termiņā ieskaitāmo apcietinājuma laiku saskaņā ar 52.pantu.

Šādu pretrunīgu tiesas spriedumu nevar atzīt par tiesisku un pamatotu Kriminālprocesa likuma 511.panta otrās daļas izpratnē. Turklāt tas neatbilst arī Kriminālprocesa likuma 543.panta otrajai daļai, kas noteic tiesas kompetenci noslēgtās vienošanās satura precizēšanā. Ņemot vērā iepriekš minēto, Augstākā tiesa secina, ka pirmās instances tiesa pieļāvusi Kriminālprocesa likuma būtiskus pārkāpumus šā likuma 575.panta trešās daļas izpratnē, kas noveduši pie nelikumīga nolēmuma.

Ar pirmās instances tiesas spriedumu atstāts negrozīts apsūdzētajai pirmstiesas kriminālprocesā piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums.

Kasācijas instances tiesa uzskata, ka šobrīd nav pamata atcelt vai izraudzīties citu drošības līdzekli.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 585. un 587.pantu, Augstākā tiesa

n o l ē m a

Atcelt Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 26.februāra spriedumu pilnībā un lietu nosūtīt jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesā.

/N.K./ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu – atstāt negrozītu.

Lēmums nav pārsūdzams.

Tiesnese A.Branta

Tiesnesis A.Freibergs

Tiesnese A.Poļakova